

Twierdza Morska

Twierdza Morska Świnoujście

Do poznania Twierdzy [Świnoujście](#) nie należy nikogo namawiać. Wizytę w niej uznać trzeba za obowiązek każdego letnika. Wszak to z powodu owej budowli pofatygował się do Świnoujścia sam król pruski Fryderyk Wilhelm III.

Po decyzji rządu pruskiego z 1846 roku, rozpoczęto budowę nadmorskiej twierdzy z 4 fortami. Do dnia dzisiejszego zachowały się tylko 3 forty, przy czym 2 położone są na wyspie Uznam, trzeci na posiadającej z ową wyspą wyłącznie połączenie promowe, Wyspie Wolin. Ich obecność nie jest w mieście czymś wyjątkowym.

Tradycje fortyfikowania Świnoujścia sięgają czasów wczesnego średniowiecza. Pierwsze, prowizoryczne umocnienia budowali książęta pomorscy, potem Duńczycy i Szwedzi, fortyfikacje stałe zdecydowali się wznieść Prusacy po konflikcie zbrojnym z Danią w 1849 r.

Od 1848 roku, odpowiedzialnym oficerem za budowę twierdzy był kapitan Eickstädt z Korpusu Inżynierów. Port był blokowany przez flotę duńską w 1864 roku, a w 1870 roku, flotę francuską. Żadna z armii nie zdecydowała się na próbę wpłynięcia do portu. Jednocześnie rozbudowywał się pruski port wojenny.

W czasie I wojny światowej stanowiła ona bazę cesarskiej marynarki, ale nie stoczono tu żadnych walk. W międzywojniu i podczas II wojny światowej mieściła się tu największa na Bałtyku baza Krigsmarine, której członkowie zostali ewakuowani na zachód w 1945 r.

Po wojnie w fortach stacjonowali żołnierze radzieccy, następnie przekształcono je na obiekty turystyczne, świadczące o obronnych tradycjach miasta.

